

Arrest

nr. 267 706 van 2 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
Wettelijk vertegenwoordigd door hun moeder: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BAELDE
Koning Albert I-laan 40/00.01
8200 SINT-MICHIELS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X handelend in haar hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X, die verklaren van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 20 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partijen, die verklaren van Jemenitische nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 11 februari 2019 en hebben zich vluchteling verklaard op 2 december 2020.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekende partijen op 12 maart 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor

de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 3 juni 2021. Gezien de jeugdige leeftijd van verzoeker, werd zijn moeder tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd om de redenen uiteen te zetten waarom zij een verzoek in zijn hoofde indiende.

1.3. Op 12 juli 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Deze beslissingen werden op 13 juli 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

In zake: A.-D. M. A. A.:

"A. Feitenrelaas

Je bent geboren op 22/01/2017 in Jeddah in Saoedi-Arabië. Je bent aldus minderjarig. Je bezit de Jemenitische nationaliteit. Je kwam samen met je ouders, A.(...)-D.(...) A.(...) A.(...) H.(...) en A.(...)-D.(...) A.(...) S.(...) A.(...) T.(...) (O.V. X, CG X) en je zus A.(...)-D.(...) Ma.(...) A.(...) A.(...) (O.V. X, CG X; °14/03/2013) op 09/02/2019 naar België.

Op 20/02/2019 dienden jouw ouders een verzoek om internationale bescherming in België in. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je ouders ook in jouw naam als vergezellende minderjarige ingediend.

In 2012-2013 verlieten jouw ouders Jemen en vestigden zich in Saoedi-Arabië. Op 29/03/2018 reisde je samen met je ouders en je zus van Saoedi-Arabië naar Griekenland. Jouw ouders verzochten er om internationale bescherming op het eiland Chios en vonden er onderdak in een appartement in de stad. Op 16/10/2018 kregen jouw ouders een beschermingsstatus toegekend. Op 04/12/2018 werd jullie gezin overplaatst naar Edessa, in het noorden van Griekenland. Bij gebrek aan huisvesting, werk, scholing, medische verzorging, problemen met racisme en veiligheidsincidenten met de politie en derden besloten je ouders Griekenland te verlaten.

Op 26/02/2020 verklaarde het Commissariaat-generaal het verzoek van je ouders niet-ontvankelijk aangezien zij reeds internationale bescherming genieten in een andere EU-lidstaat, met name Griekenland. Zij weerlegden het vermoeden dat hun grondrechten als begunstigde van internationale bescherming geëerbiedigd worden, immers niet. Hun beroep tegen deze beslissing werd op 27/10/2020 bij arrest met referentie 244 640 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 02/12/2020 diende je moeder in jouw naam en in naam van je zus een verzoek om internationale bescherming in. Je moeder zelf diende geen nieuw verzoek in. Je moeder verklaarde dat jij en jouw zus net als jouw vader de vluchtelingenstatus werden toegekend in Griekenland. De Griekse autoriteiten verleenden aan jouw moeder de subsidiaire beschermingsstatus. Je moeder verklaarde dat jouw papa na de niet-ontvankelijkheidsbeslissing van het CGVS, ongeveer een jaar geleden, België heeft verlaten en in Frankrijk en Duitsland op zoek ging naar mogelijkheden om er een verblijfsvergunning te bekomen. Jouw vader wilde met het gezin uit België vertrekken. De keuze van je moeder om met jou en je zus in België te blijven omdat jullie hier school lopen en nood hebben aan stabiliteit zorgde voor spanningen in de relatie van jouw ouders. Jij en je zus krijgen bijna dagelijks telefoon van jullie vader.

Je moeder verklaarde dat er in Griekenland gebrek aan scholing is voor vluchtelingenkinderen. Daarnaast kaartte zij in Griekenland de gebrekkige medische voorzieningen aan en zou een behandeling voor jouw astma/stuipen er te wensen hebben overgelaten.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Het Commissariaat-generaal oordeelde dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens jouw jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werd je

moeder, A.(...)-D.(...) A.(...) S.(...) T.(...), gehoord in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming samen met je advocate. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit de verklaringen die je moeder in jouw naam aflegde dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die je ouders aanhaalden bij hun verzoek van 20/02/2019, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je moeder vreest bij uw terugkeer naar Griekenland immers het gebrek aan scholing en medische voorzieningen (CGVS, p.5-6). Hieraan kan nog worden toegevoegd dat je bij het verzoek van je moeder reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat bijgevolg ook de weigeringsbeslissing in haar verzoek ook voor jou geldt. Je moeder verklaarde bovendien dat jij en je zus in Griekenland de vluchtelingenstatus werden toegekend en over een geldig Grieks reisdocument beschikken (CGVS, p. 4).

Wat betreft het argument van jouw advocate tijdens het persoonlijk onderhoud van op 03/06/2021, namelijk dat jij en je zus door het vertrek van jullie vader nu enkel en alleen afhankelijk zijn van de steun van jullie moeder en jullie moeder in Griekenland moeilijk aan werk zal geraken (CGVS, p.8), dient te worden opgemerkt dat jouw moeder niet op overtuigende wijze aantoonde dat er effectief niet langer sprake zou zijn van een feitelijke of duurzame relatie met haar partner/jouw vader en er sprake zou zijn van een verhoogde kwetsbaarheid. Immers, uit de verklaringen van jouw moeder blijkt dat jouw ouders nog bijna dagelijks met elkaar contact hebben. Jouw moeder verklaarde tevens dat jullie in de toekomst hopen dat jullie officieel met de kinderen kunnen blijven en haar partner/jouw vader dan bij jullie zal blijven (CGVS, p.3). Voor wat betreft de verklaring van jouw moeder als zouden er relatieproblemen zijn, zij niet langer met jouw vader wil samenwonen en zij iemand anders leerde kennen, dient te worden opgemerkt dat jouw moeder op geen enkel moment informatie over de identiteit van deze persoon wilde geven omdat er, zoals zij verklaarde, nog geen sprake is van een officiële relatie (CGVS, p.3-4).

Wat er ook van moge zijn, jouw moeder bracht zelf geen concrete elementen naar voor die erop wijzen dat er sprake zou zijn van een verhoogde kwetsbaarheid. De vaststelling dat jouw vader vertrok naar een buurland met het oog op het verkrijgen van een verblijfsstatus aldaar kan bezwaarlijk volstaan om te worden aangemerkt als een eigen feit dat een apart verzoek in hoofde van jouw als begeleide minderjarige rechtvaardigt. In dit verband is het bovendien opmerkelijk dat jouw moeder ervoor opteerde om zelf géén (volgend) verzoek om internationale bescherming in te leiden in België om één en ander te onderbouwen met de nodige concrete gegevens, maar er louter geopteerd werd om aparte verzoeken namens haar minderjarige kinderen in te dienen.

Waar jouw advocate in haar schrijven aan het CGVS van 03/06/2021 jurisprudentie uit Duitsland en Nederland bijbrengt, dient te worden opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de continentale rechtstraditie hoe dan ook niet gebonden is door enige precedentenwerking en dat elk verzoek integendeel op individuele merites en rekening houdend met de eigenheden van de zaak beoordeeld moet worden.

Voor zover jouw advocate in hetzelfde schrijven aan de hand van de gevoegde arresten voorts (op indirecte wijze) refereert naar bepaalde landeninformatie met betrekking tot de globale situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, dient te worden opgemerkt dat deze rapporten, waar deze betrekking hebben op de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland moet worden opgemerkt dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, maar op zich niet volstaat om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het CGVS wenst hiervoor terug te koppelen naar het arrest van de RvV met referentie 244 640 van 27/10/2020 waaruit blijkt dat jouw ouders niet hebben aangetoond dat de internationale bescherming die jullie reeds genieten in Griekenland niet effectief zou zijn.

Daar waar jouw advocate aan de hand van de gevoegde arresten tot slot op indirecte wijze verwijst naar de impact van de pandemie op de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, dient te worden aangestipt dat het virus niet uitgaat van noch wordt veroorzaakt door een zogenaamde 'actor van vervolging' zoals bepaald in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg heeft de vrees voor dit virus of het risico door dit virus te worden getroffen geen uitstaans met het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien moet desgevallend tevens concreet worden aangetoond dat er voldaan is aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en dat de betrokkene in de EU-lidstaat die internationale bescherming verleende, hier Griekenland, ingevolge deze pandemie (die trouwens niet alleen Griekenland, maar ook heel Europa en nagenoeg de hele wereld treft) in een situatie zou terechtkomen die kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Het louter formuleren van algemene beweringen en kritiek en het verwijzen naar algemene informatie omtrent de huidige (crisis)situatie in Griekenland is hiertoe onvoldoende. Dient bovendien te worden benadrukt dat jouw ouders zulk een argument evenmin concreet aangevoerd hebben in het kader van hun eigen (beroeps)procedure, terwijl géénszins wordt aangetoond dat het hier überhaupt om een nieuwe ontwikkeling zou gaan.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het verzoek om internationale bescherming in hoofde van jouw minderjarige zus Ma.(...) (zie supra) tevens niet-ontvankelijk wordt verklaard.

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat je internationale bescherming werd verleend in Griekenland en dat jij om die reden niet mag worden teruggeleid naar Jemen. "

Inzake: A.-D. Ma. A. A.:

"A. Feitenrelaas

Je bent geboren op 14/03/2013 in Ibb. Je bent aldus minderjarig. Je bezit de Jemenitische nationaliteit. Je kwam samen met je ouders, A.(...)-D.(...) A.(...) A.(...) H.(...) en A.(...)-D.(...) A.(...) S.(...) A.(...) T.(...) (O.V. 8.791.507, CG 19/13169+B) en je broertje A.(...)-D.(...) M.(...) A.(...) A.(...) (O.V. 8.791.507, CG20/17284; °22/01/2017 te Jeddah) op 09/02/2019 naar België.

Op 20/02/2019 dienden jouw ouders een verzoek om internationale bescherming in België in. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je ouders ook in jouw naam als vergezellende minderjarige ingediend.

In 2012 verliet jouw papa Jemen nadat hij problemen kreeg met Huthi's. Hij vestigde zich in Jeddah in Saoedi-Arabië en begon er te werken als architect. Kort na jouw geboorte in 2013 trok jouw moeder samen met jou naar je vader in Saoedi-Arabië. Op 29/03/2018 vertrok je samen met je ouders en je broertje van Saoedi-Arabië naar Griekenland. Jouw ouders verzochten er om internationale bescherming op het eiland Chios en vonden er onderdak in een appartement in de stad. Op 16/10/2018 kregen jouw ouders een beschermingsstatus toegekend. Op 04/12/2018 werd jullie gezin overplaatst naar Edessa, in het noorden van Griekenland. Bij gebrek aan huisvesting, werk, scholing, medische verzorging, problemen met racisme en veiligheidsincidenten met de politie en derden besloten je ouders Griekenland te verlaten.

Op 26/02/2020 verklaarde het Commissariaat-generaal het verzoek van je ouders niet-ontvankelijk aangezien zij reeds internationale bescherming genieten in een andere EU-lidstaat, met name Griekenland. Zij weerlegden het vermoeden dat hun grondrechten als begunstigde van internationale bescherming geëerbiedigd worden, immers niet. Hun beroep tegen deze beslissing werd op 27/10/2020 bij arrest met referentie 244 640 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen.

Op 02/12/2020 diende je moeder in naam van je broer en in jouw naam een verzoek om internationale bescherming in. Je moeder zelf diende geen nieuw verzoek in. Je moeder verklaarde dat jij en jouw broer net als jouw vader de vluchtelingenstatus werden toegekend in Griekenland. De Griekse autoriteiten verleenden jouw moeder de subsidiaire beschermingsstatus. Jij vertelde in het eerste leerjaar te zitten en verklaarde in België te willen blijven omdat je geen ander huis hebt. Jouw moeder haalde in jouw naam aan schrik te hebben dat jij in Griekenland niet naar school zal kunnen en vertelde dat er in Griekenland geen toegang tot medische zorg is.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocate die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris- generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een beslissing werd genomen.

Aangezien jij op 03/06/2021 voor het CGVS vertelde nooit eerder over Griekenland te hebben gehoord, verwijst het CGVS naar de verklaringen die jouw ouders over Griekenland aflegden. Zij besloten bij gebrek aan huisvesting, werk, scholing, medische verzorging, problemen met racisme en veiligheidsincidenten met de politie en derden Griekenland te verlaten. Doch jouw ouders konden niet aantonen dat zij (of wat dat betreft, hun gezin) er niet langer over actuele en toereikende bescherming zouden beschikken. De exacte motieven dienaangaande staan duidelijk weergegeven in de beslissingen genomen in hun hoofde in het kader van hun verzoek (zie arrest RVV met referentie 244 640 van 27/10/2020).

Gevraagd aan je mama waarom zij voor jou en je broertje bij terugkeer naar Griekenland een vrees koestert en op 02/12/2020 in jullie naam een verzoek om internationale bescherming indiende, herhaalde zij wat zij eerder in het kader van haar eigen verzoek aanvoerde (gebrek aan scholing en medische zorg) en waarvoor de beslissing nu definitief is (CGVS, p.5-6). Bijgevolg kan evenmin aangenomen worden dat deze zelfde motieven in jouw hoofde wel een apart verzoek rechtvaardigen.

Hieraan kan nog worden toegevoegd dat je bij het verzoek van je moeder reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat bijgevolg ook de weigeringsbeslissing in haar verzoek ook voor jou geldt. Je moeder verklaarde bovendien dat jij en je broer in Griekenland de vluchtelingenstatus werden toegekend en over een geldig Grieks reisdocument beschikken (CGVS, M.(...), p. 4).

Wat betreft het argument van jouw advocate tijdens het persoonlijk onderhoud van M.(...) op 03/06/2021, namelijk dat jij en je zus door het vertrek van jullie vader uit België nu enkel en alleen afhankelijk zijn van de steun van jullie moeder en jullie moeder in Griekenland moeilijk aan werk zal

geraken (CGVS, M.(...), p.8), dient te worden opgemerkt dat jouw moeder niet op overtuigende wijze aantoonde dat er effectief niet langer sprake zou zijn van een feitelijke of duurzame relatie met haar partner/jouw vader en er sprake zou zijn van een verhoogde kwetsbaarheid. Immers, uit de verklaringen van jouw moeder blijkt dat jouw ouders nog bijna dagelijks met elkaar contact hebben. Jouw moeder verklaarde tevens dat jullie in de toekomst hopen dat jullie officieel met de kinderen kunnen blijven en haar partner/jouw vader dan bij jullie zal blijven (CGVS, M.(...), p.3). Voor wat betreft de verklaring van jouw moeder als zouden er relatieproblemen zijn, zij niet langer met je vader wil samenwonen en zij iemand anders leerde kennen, dient te worden opgemerkt dat jouw moeder op geen enkel moment informatie over de identiteit van deze persoon wilde geven omdat er, zoals zij verklaarde, nog geen sprake is van een officiële relatie (CGVS, M.(...), p.3-4).

Wat er ook van moge zijn, jouw moeder bracht zelf geen concrete elementen naar voor die erop wijzen dat er sprake zou zijn van een verhoogde kwetsbaarheid. De vaststelling dat jouw vader vertrok naar een buurland van België met het oog op het verkrijgen van een verblijfsstatus aldaar kan bezwaarlijk volstaan om te worden aangemerkt als een eigen feit dat een apart verzoek in hoofde van jouw als begeleide minderjarige rechtvaardigt. In dit verband is het bovendien opmerkelijk dat jouw moeder ervoor opteerde om zelf géén (volgend) verzoek om internationale bescherming in te leiden in België om één en ander te onderbouwen met de nodige concrete gegevens, maar er louter geopteerd werd om aparte verzoeken namens haar minderjarige kinderen in te dienen.

Waar jouw advocate in haar schrijven aan het CGVS van 03/06/2021 jurisprudentie uit Duitsland en Nederland bijbrengt, dient te worden opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de continentale rechtstraditie hoe dan ook niet gebonden is door enige precedentenwerking en dat elk verzoek integendeel op individuele merites en rekening houdend met de eigenheden van de zaak beoordeeld moet worden.

Voor zover jouw advocate in hetzelfde schrijven aan de hand van de gevoegde arresten voorts (op indirecte wijze) refereert naar bepaalde landeninformatie met betrekking tot de globale situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, dient te worden opgemerkt dat deze rapporten, waar deze betrekking hebben op de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland moet worden opgemerkt dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, maar op zich niet volstaat om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het CGVS wenst hiervoor terug te koppelen naar het arrest van de RvV met referentie 244 640 van 27/10/2020 waaruit blijkt dat jouw ouders niet hebben aangetoond dat de internationale bescherming die jullie reeds genieten in Griekenland niet effectief zou zijn.

Daar waar jouw advocate aan de hand van de gevoegde arresten tot slot op indirecte wijze verwijst naar de impact van de pandemie op de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, dient te worden aangestipt dat het virus niet uitgaat van noch wordt veroorzaakt door een zogenaamde 'actor van vervolging zoals bepaald in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg heeft de vrees voor dit virus of het risico door dit virus te worden getroffen geen uitstaans met het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien moet desgevallend tevens concreet worden aangetoond dat er voldaan is aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en dat de betrokkene in de EU-lidstaat die internationale bescherming verleende, hier Griekenland, ingevolge deze pandemie (die trouwens niet alleen Griekenland, maar ook heel Europa en nagenoeg de hele wereld treft) in een situatie zou terechtkomen die kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Het louter formuleren van algemene beweringen en kritiek en het verwijzen naar algemene informatie omtrent de huidige (crisis)situatie in Griekenland is hiertoe onvoldoende. Dient bovendien te worden benadrukt dat jouw ouders zulk een argument evenmin concreet aangevoerd hebben in het kader van hun eigen (beroeps)procedure, terwijl géénszins wordt aangetoond dat het hier überhaupt om een nieuwe ontwikkeling zou gaan.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het verzoek om internationale bescherming in hoofde van jouw minderjarige broer M.(...) (zie supra) tevens niet-ontvankelijk wordt verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat je internationale bescherming werd verleend in Griekenland en dat je om die reden niet mag worden teruggeleid naar Jemen.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en de artikelen 1, 4, 26 en 35 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie *juncto* de materiële motiveringsplicht, het gelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, voeren verzoekende partijen aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissingen voorbij gaat aan hun individuele situatie en de meest recente rapporten en internationale rechtspraak omtrent de situatie in Griekenland. Zij halen aan dat verzoeker medische zorgen behoeft, terwijl zij beiden scholing behoeven.

Verzoekende partijen beseffen dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 van het VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4 van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 83; HvJ 19 maart 2019, Jawo, C 163/17, pt. 80; HvJ 5 april 2016, Aranyosi en Căldăraru, C-404/15 en C-659/15 PPU, pt. 77 en pt. 87). Toch, zo stelt het Hof van Justitie in de arresten Ibrahim en Jawo, kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (HvJ, Ibrahim, pt. 86 en HvJ, Jawo, pt. 83). Het Hof wijst op de absolute aard van het in artikel 4 van het Handvest opgenomen verbod, dat nauw verband houdt met de menselijke waardigheid en dat zonder enige mogelijkheid tot afwijking alle vormen van onmenselijke of vernederende behandeling verbiedt. Het Hof stelt dat het niet van belang is of de betrokken persoon een ernstig risico loopt op een dergelijke behandeling op het moment zelf van de (Dublin)overdracht, dan wel tijdens de asielprocedure of na afloop daarvan (HvJ, Ibrahim, pt. 87 en HvJ, Jawo, pt. 88). Het Unierechtelijk vertrouwensbeginsel betreft dus een weerlegbaar vermoeden. In het bijzonder heeft het Hof vastgesteld dat, wanneer er gegevens voorhanden zijn die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, moet worden geoordeeld of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (HvJ, Ibrahim, pt. 88 en HvJ, Jawo, pt. 90).

Verzoekende partijen verwijzen naar rechtspraak van deze Raad en voeren aan dat verwerende partij zich niet zomaar kan wegsteken achter een eerdere weigeringsbeslissing (zoals bevestigd door de Raad) in hoofde van de ouders, in oktober 2010 (sic), terwijl de medische problematiek in hoofde van verzoeker gekend is en de problematische situatie in Griekenland van week op week steeds vaker aanleiding geeft tot onthutsende rapporten en gewijzigde (inter)nationale rechtspraak. Op 13 april 2021 werd door de NGO RSA (Refugee Support Aegean) een rapport gepubliceerd: *“Excluded and Segregated. The Vanishing Education of Refugee Children in Greece”*. Dit meest recent rapport is daarnaast evenzoveel uitermate alarmerend inzake medische opvolging, *in casu* essentieel voor de

astma en stuipen van verzoeker. Daar komt bovenop dat er een steeds grotere toename van racisme en xenofobie is t.a.v. vluchtelingen in Griekenland, zoals ook geopperd door verzoekende partijen. Ook de ECRE Weekly Bulletin van 16 april 2021 benadrukt dat *“a new report highlights the systematic exclusion of refugee children from the education system across Greece.”* (stuk 5). Verzoekende partijen voegen hieraan toe dat het Administratief Hooggerechtshof van Nedersaksen (Duitsland) op 19 april 2021 oordeelde dat een Syrisch persoon met internationale bescherming in Griekenland niet mocht teruggestuurd worden naar Griekenland, wegens ernstig risico op schending van artikel 4 Handvest Grondrechten EU (stuk 6). De beslissing waarmee het verzoek om internationale bescherming wordt afgewezen als niet-ontvankelijk wegens internationale bescherming in Griekenland wordt aldus verbroken wegens een *prima facie* groot risico op schending van artikel 4 Handvest Grondrechten EU in hoofde van deze Syrische dame. Dit is *in casu* nog meer het geval voor een actueel alleenstaande moeder met twee minderjarige kinderen, waarbij het jongste kind van amper 4 jaar oud te kampen heeft met medische problemen inzake astma en stuipen. Verzoekende partijen betogen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich niet langer ernstig kan wegstoppen achter het feit zich niet gebonden te zien door Nederlandse en Duitse rechtspraak dienaangaande, alwaar ook de European Committee on Social Rights zich op 12 juli 2021 dienaangaande uitsprak. Hierbij werd naast het recht op school voor minderjarige vluchtelingen ook de problematiek inzake inadequate toegang tot medische gezondheidszorg weerhouden (stuk 7). Deze rapporten, standpunten van European Committee of Social Rights, internationale rechtspraak, zijn door verwerende partij allen gekend (of zou haar naar behoren gekend moeten zijn), net zoals de individuele opmerkingen van verzoekende partijen inzake gebrek aan medische zorg, gebrek aan school en problemen met racisme en veiligheidsincidenten aan verwerende partij gekend zijn. Verzoekende partijen halen opnieuw rechtspraak van deze Raad aan (RvV nr. 245.006 van 27 november 2020) en menen dat eenzelfde beoordeling zich *in casu* opdringt in hun hoofde.

Ten overvloede verwijzen verzoekende partijen tevens naar de vergelijkbare situatie van de heer M.K. (DVZ nr. 8812723), een Syrische volwassene man met medische problemen, die in Griekenland een internationale bescherming verkreeg in september 2017. Wegens geen adequate medische zorg en huisvesting vluchtte de heer M.K. vervolgens naar België, waarbij diens verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk werd verklaard op 23 maart 2020. Echter, na verbreking door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarin werd weerhouden dat de heer M.K. specifieke individuele zorg behoeft (*quod in casu* in hoofde van verzoeker), werd de heer M.K. vervolgens alsnog de individuele subsidiaire beschermingsstatus toegekend door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (stuk 9). Verzoekende partijen wijzen erop dat het gelijkheidsbeginsel impliceert dat alle individuen dewelke zich op gelijke wijze naar de wet gedragen, op een gelijke wijze moeten worden beoordeeld en menen dat aldus een gelijke beoordeling t.a.v. verzoeker en zijn gezin zich in deze opdringt. De verbreking/hervorming van de bestreden beslissingen dringt zich in deze dan ook ten stelligste op, aldus nog verzoekende partijen.

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een schrijven van de raadsman van verzoekende partijen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dd. 3 juni 2021 met als bijlagen het arrest Oberverwaltungsgericht NRW dd. 21 januari 2021 en het arrest Raad van State Nederland dd. 28 januari 2021, het rapport *“Excluded and Segregated. The Vanishing Education of Refugee Children in Greece”* van RSA van 13 april 2021, het ECRE Weekly Bulletin dd. 16 april 2021, het document Elena Weekly Legal Update dd. 7 mei 2021 : Germany: Higher Administrative Court cancels return of beneficiary of international protection to Greece, het document Elena Weekly Legal Update dd. 16 juli 2021: The European Committee on Social Rights finds that the situation of migrant children in Greece violates several provisions of the European Social Charter, arrest nr. 245 006 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 27 november 2020 en een beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dd. 14 december 2020 inzake de toekenning van individuele subsidiaire bescherming aan een Syrisch verzoeker van internationale bescherming die eerder reeds internationale bescherming verkreeg in Griekenland (en eerder een beslissing “niet-ontvankelijk verzoek” verkreeg van het CGVS, hetgeen vervolgens op 30 juni 2020 werd verbroken door de RvV wegens de noodzaak aan medische opvolging, hetgeen niet gegarandeerd kon worden in Griekenland, wat evenzoveel het geval is voor verzoeker).

2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissingen houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.5. Verzoekende partijen dienden op 2 december 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval

neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

In de bestreden beslissingen, waarbij hun verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet, wordt erop gewezen dat de ouders van verzoekende partijen op 20 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming in België hebben ingediend. Dit verzoek werd op basis van artikel 57/1, §1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekende partijen als vergezellende minderjarigen ingediend. Op 26 februari 2020 werd het verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet-ontvankelijk verklaard omdat zij reeds internationale bescherming genieten in een lidstaat van de Europese Unie, *i.c.* Griekenland. Op 11 maart 2020 dienden de ouders van verzoekende partijen bij deze Raad beroep in tegen deze beslissingen, dat bij arrest nr. 243 163 van 27 oktober 2020 werd verworpen.

Uit de verklaringen van de moeder van verzoekende partijen blijkt dat hun verzoek om internationale bescherming is gesteund op het feit dat hun papa na de niet-ontvankelijkheidsbeslissingen van het Commissariaat-generaal, ongeveer een jaar geleden, België heeft verlaten en in Frankrijk en Duitsland op zoek ging naar mogelijkheden om er een verblijfsvergunning te bekomen. De vader van verzoekende partijen wilde met het gezin uit België vertrekken. De keuze van hun moeder om met de kinderen in België te blijven omdat zij hier school lopen en nood hebben aan stabiliteit zorgde voor spanningen in de relatie van hun ouders. Verzoekende partijen krijgen bijna dagelijks telefoon van hun vader. Hun moeder verklaarde nog dat er in Griekenland gebrek aan scholing is voor vluchtelingenkinderen. Daarnaast kaartte zij de gebrekkige medische voorzieningen in Griekenland aan en zou een behandeling voor de astma/stuipen van verzoeker er te wensen hebben overgelaten. Verzoekster voegde hier zelf nog aan toe dat zij in het eerste leerjaar zit en in België wil blijven omdat zij geen ander huis heeft.

2.6. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen ter ondersteuning van hun verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen.

In de bestreden beslissingen wordt dienaangaande correct vastgesteld dat uit het administratief dossier blijkt dat het verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die de ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verduidelijkt dat er immers wederom wordt verwezen naar het gebrek aan scholing en medische voorzieningen in Griekenland. Hij wijst erop dat de ouders van verzoekende partijen blijkens hun verklaringen besloten bij gebrek aan huisvesting, werk, scholing, medische verzorging, problemen met racisme en veiligheidsincidenten met de politie en derden Griekenland te verlaten, doch zij niet konden aantonen dat zij (of wat dat betreft, hun gezin) er niet langer over actuele en toereikende bescherming zouden beschikken. De commissaris-generaal verwijst voor de exacte motieven dienaangaande naar de beslissingen genomen in hun hoofde in het kader van hun verzoek. De commissaris-generaal besluit op goede gronden dat bijgevolg evenmin kan aangenomen worden dat deze zelfde motieven in hoofde van verzoekende partijen een apart verzoek rechtvaardigen.

Daarnaast kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen worden gevolgd waar in de bestreden beslissingen nog het volgende wordt overwogen: *“Wat betreft het argument van jouw advocate tijdens het persoonlijk onderhoud van op 03/06/2021, namelijk dat jij en je zus door het vertrek van jullie vader nu enkel en alleen afhankelijk zijn van de steun van jullie moeder en jullie moeder in Griekenland moeilijk aan werk zal geraken (CGVS, p.8), dient te worden opgemerkt dat jouw moeder niet op overtuigende wijze aantoonde dat er effectief niet langer sprake zou zijn van een feitelijke of duurzame relatie met haar partner/jouw vader en er sprake zou zijn van een verhoogde kwetsbaarheid. Immers, uit de verklaringen van jouw moeder blijkt dat jouw ouders nog bijna dagelijks met elkaar contact hebben. Jouw moeder verklaarde tevens dat jullie in de toekomst hopen dat jullie officieel met de kinderen kunnen blijven en haar partner/jouw vader dan bij jullie zal blijven (CGVS, p.3). Voor wat betreft de verklaring van jouw moeder als zouden er relatieproblemen zijn, zij niet langer met jouw vader wil samenwonen en zij iemand anders leerde kennen, dient te worden opgemerkt dat jouw moeder op geen enkel moment informatie over de identiteit van deze persoon wilde geven omdat er, zoals zij verklaarde, nog geen sprake is van een officiële relatie (CGVS, p.3-4).*

Wat er ook van moge zijn, jouw moeder bracht zelf geen concrete elementen naar voor die erop wijzen dat er sprake zou zijn van een verhoogde kwetsbaarheid. De vaststelling dat jouw vader vertrok naar een buurland met het oog op het verkrijgen van een verblijfsstatus aldaar kan bezwaarlijk volstaan om te worden aangemerkt als een eigen feit dat een apart verzoek in hoofde van jouw als begeleide

minderjarige rechtvaardigt. In dit verband is het bovendien opmerkelijk dat jouw moeder ervoor opteerde om zelf géén (volgend) verzoek om internationale bescherming in te leiden in België om één en ander te onderbouwen met de nodige concrete gegevens, maar er louter geopteerd werd om aparte verzoeken namens haar minderjarige kinderen in te dienen.

Waar jouw advocate in haar schrijven aan het CGVS van 03/06/2021 jurisprudentie uit Duitsland en Nederland bijbrengt, dient te worden opgemerkt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de continentale rechtstraditie hoe dan ook niet gebonden is door enige precedentenwerking en dat elk verzoek integendeel op individuele merites en rekening houdend met de eigenheden van de zaak beoordeeld moet worden.

Voor zover jouw advocate in hetzelfde schrijven aan de hand van de gevoegde arresten voorts (op indirecte wijze) refereert naar bepaalde landeninformatie met betrekking tot de globale situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, dient te worden opgemerkt dat deze rapporten, waar deze betrekking hebben op de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland moet worden opgemerkt dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, maar op zich niet volstaat om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het CGVS wenst hiervoor terug te koppelen naar het arrest van de RvV met referentie 244 640 van 27/10/2020 waaruit blijkt dat jouw ouders niet hebben aangetoond dat de internationale bescherming die jullie reeds genieten in Griekenland niet effectief zou zijn.

Daar waar jouw advocate aan de hand van de gevoegde arresten tot slot op indirecte wijze verwijst naar de impact van de pandemie op de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, dient te worden aangestipt dat het virus niet uitgaat van noch wordt veroorzaakt door een zogenaamde 'actor van vervolging' zoals bepaald in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg heeft de vrees voor dit virus of het risico door dit virus te worden getroffen geen uitstaans met het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien moet desgevallend tevens concreet worden aangetoond dat er voldaan is aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en dat de betrokkene in de EU-lidstaat die internationale bescherming verleende, hier Griekenland, ingevolge deze pandemie (die trouwens niet alleen Griekenland, maar ook heel Europa en nagenoeg de hele wereld treft) in een situatie zou terechtkomen die kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling. Het louter formuleren van algemene beweringen en kritiek en het verwijzen naar algemene informatie omtrent de huidige (crisis)situatie in Griekenland is hiertoe onvoldoende. Dient bovendien te worden benadrukt dat jouw ouders zulk een argument evenmin concreet aangevoerd hebben in het kader van hun eigen (beroeps)procedure, terwijl géénszins wordt aangetoond dat het hier überhaupt om een nieuwe ontwikkeling zou gaan."

Aan het voorgaande kan nog worden toegevoegd dat, waar verzoekster in het kader van haar verzoek aanhaalde dat zij in het eerste leerjaar zit en in België wil blijven omdat zij geen ander huis heeft, haar integratie in België geen verband houdt met de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, waar de vreemdeling dient aan te tonen dat hij/zij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Evenmin houdt dit verband met de definitie van subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien heeft dit evenmin betrekking op de situatie van verzoekster in Malta bij terugkeer.

De commissaris-generaal besluit op goede gronden dat het verzoek bijgevolg geen elementen bevat die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging ondernemen om voormelde motieven van de bestreden beslissingen, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht oordeelt dat verzoekende partijen in het kader van hun verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek in hun hoofde rechtvaardigen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter om onderstaande redenen in gebreke blijven.

Immers, waar verzoekende partijen in het verzoekschrift uitgebreid ingaan op de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, betogen dat zij een onmenselijke en

vernederende behandeling vrezen in Griekenland, alwaar zij verstoken blijven van hun basisrechten inzake o.a. medische opvolging en scholing, hetgeen fundamentele basisrechten zijn voor minderjarige kinderen/minderjarige vluchtelingen, en aanhalen dat er een steeds grotere toename van racisme en xenofobie is ten aanzien van vluchtelingen in Griekenland, merkt de Raad op dat de levensomstandigheden van het gezin in Griekenland en de problemen die zij er zouden hebben gekend reeds werden beoordeeld in voornoemd arrest van 27 oktober 2020, waarin het volgende werd overwogen:

“(…) De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissingen op omstandige wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partijen persoonlijk niet concreet aannemelijk hebben gemaakt dat de bescherming die hun in Griekenland verleend werd niet actueel of ontoereikend zou zijn, noch dat zij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kunnen doen gelden ten overstaan van Griekenland. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen geen concrete elementen bijbrengen die van aard zijn desbetreffende vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

2.2.4.1. Verzoekende partijen wijzen er in hun verzoekschrift op dat zij in april 2018 een verzoek om internationale bescherming indienden en Griekenland pas verlieten in februari 2019. Zij stellen dat zij wel degelijk oprechte inspanningen hebben geleverd om in Griekenland een leven op te bouwen en pas in februari 2019 besloten dat de situatie er onhoudbaar was. Verzoekende partijen halen opnieuw het gebrek aan huisvesting, werk, scholing en medische verzorging in Griekenland aan. Als bijlage bij hun verzoekschrift voegen zij verschillende internationale rapporten en internetartikels omtrent de situatie voor asielzoekers en internationaal beschermden in Griekenland (bijlagen 3-11).

2.2.4.2. De Raad wijst er vooreerst op dat daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift verwijzen naar de algemene situatie in Griekenland voor asielzoekers en internationaal beschermden (bijlagen 3-11 van het verzoekschrift), dergelijke informatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulke informatie an sich niet volstaat om a priori te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of ontoereikend zou zijn. Het komt aan verzoekende partijen toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kunnen beroepen op de bescherming die hun in Griekenland verleend werd, te weerleggen, waar zij, zo blijkt uit wat volgt, in gebreke blijven.

Verder duidt de Raad erop dat voor wat betreft de levensomstandigheden waarmee verzoekende partijen geconfronteerd werden vooraleer er hun internationale bescherming werd verleend opgemerkt moet worden dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van hun situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

De Raad is van oordeel dat verzoekende partijen nog steeds niet concreet aantonen dat zij daadwerkelijk verhinderd waren om in Griekenland in hun elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. De Raad benadrukt hierbij dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekende partijen in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoekende partijen toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kunnen beroepen op de aan hen in Griekenland verleende bescherming te weerleggen. In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt immers dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat dat Griekenland en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die een internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, “Ibrahim e.a.”, overweging 84-85 e.v.). De Raad onderstreept dat verzoekende partijen dit vermoeden slechts kunnen weerleggen wanneer zij aantonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor de terugkeer van verzoekende partijen naar Griekenland tot gevolg heeft dat zij vanwege hun bijzondere kwetsbaarheid, buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zullen terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekende partijen niet in staat zijn om te voorzien in hun meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hen in een toestand van achterstelling

brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, "Ibrahim e.a.", overweging 90 e.v.).

In casu wordt in de bestreden beslissingen echter vastgesteld dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, verzoekende partijen niet aantonen dat hun levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken. In het bijzonder wordt in de bestreden beslissingen vastgesteld dat waar uit hun verklaringen blijkt dat zij als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werden met bepaalde moeilijkheden op het vlak van huisvesting, scholing, werkgelegenheid en medische zorgen, deze situatie niet voldoet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie, aangezien niet kan worden besloten dat zij door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zouden zijn geweest van overheidssteun, buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om, terecht zijn gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stelt om te voorzien in hun meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor hun fysieke of mentale gezondheid of hen in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, en er evenmin concrete indicaties zijn dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Bovendien wordt in de bestreden beslissingen tevens uitgebreid vastgesteld dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat zij hun rechten ter zake niet zouden kunnen doen gelden, nu uit hun verklaringen blijkt dat zij hiertoe eerder beperkte stappen hebben gezet. Meer bepaald wordt erop gewezen dat (i) wat betreft de aangehaalde problemen met huisvesting, zij direct na het verkrijgen van hun Griekse verblijfskaart op 8 februari 2019 Griekenland verlieten en dus allerminst geprobeerd hebben hun rechten als statushouder op vlak van huisvesting te laten gelden; (ii) inzake het feit dat zij niet langer konden verblijven in het hotel in Edessa, er hen niets in de weg staat om een andere verblijfplaats te zoeken daar zij immers als statushouders gebruik kunnen maken van de rechten die gekoppeld zijn aan hun status van internationale bescherming; (iii) omtrent het aangehaalde gebrek aan scholing, uit hun verklaringen niet blijkt dat de Griekse overheid hen niet geholpen heeft of dat hun kinderen als statushouders in Griekenland in de toekomst geen scholing zouden krijgen; (iv) aangaande hun bewering dat er in Griekenland geen werk is, het niet redelijk is te beweren dat zij als statushouders geen toegang konden krijgen tot werkgelegenheid nu zij slechts een korte periode als statushouders in Griekenland hebben verbleven; en (v) met betrekking tot hun medische problematiek, zij niet concreet aantonen dat hun mogelijkheden of beperkingen om in dit verband hun rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de Griekse onderdanen geconfronteerd kunnen worden, waardoor dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich en verzoekende partijen zich voor de medische problemen aan sich dienen te richten tot de daartoe geëigende procedure, en voorts uit hun verklaringen blijkt dat zij wel degelijk toegang hadden tot medische zorgen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen dienaangaande niet verder komen dan het louter herhalen van hun verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en het tegenspreken van de gedane bevindingen, waarmee zij echter de gedane vaststellingen niet weerleggen noch ontkrachten.

De Raad duidt er nog op dat het feit dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, problemen betreffen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dient bovendien te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat óók de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. De Raad wijst erop dat verzoekende partijen internationale bescherming verkregen in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan hun status en waarvan verzoekende partijen gebruik kunnen maken.

2.2.5. De Raad is verder nog van oordeel dat inzake de door verzoekende partijen aangehaalde incidenten met (een) derde(n) en eerder beperkte aanvaring(en) met de daar aanwezige autoriteiten in

de bestreden beslissingen terecht het volgende wordt gemotiveerd: "Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van incident(en) met (een) derde(n) en eerder beperkte aanvaring(en) met de daar aanwezige autoriteiten, moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade.

Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Voor wat betreft uw verklaring als zou u na uw terugkeer uit Frankrijk op Corfu hardhandig door een agent zijn aangepakt (u verklaart geslagen en geschopt te zijn op uw knieën), dient vooreerst te worden opgemerkt dat het hier opnieuw louter beweringen betreft die u op geen enkel moment aan de hand van concrete stukken kon staven (CGVS, p.17-19). Wat er ook van moge zijn, u diende zich voor deze problemen te richten tot de bevoegde Griekse instanties om een klacht in te dienen. Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u in het bezit bent van een universitair diploma, vlot Engels spreekt, heel mondig bent (zoals blijkt uit de talrijke videofragmenten). Rekening houdend met bovenstaande kan aldus niet gesteld worden dat het voor u niet mogelijk zou zijn om een klacht in te dienen.

Voor wat betreft de door u aangehaalde problemen met de Franse en Griekse politie op de luchthaven op 05/09/2018 (vrijheidsberoving en repatriëring), dient te worden opgemerkt dat deze kaderden binnen controles van identiteits- en reisdocumenten na binnenkomst op het grondgebied. U maakte gebruik van vervalste documenten op naar Frankrijk te reizen, wat een inbreuk vormt op de vreemdelingenwetgeving. Uit de door u aangehaalde verklaringen en beelden over de omstandigheden van uw aanhouding kan geenszins worden afgeleid dat er in uw hoofde sprake is van schending van uw rechten of van uw fysieke integriteit (CGVS, p.3-4).

In dit verband geeft u voorts aan dat u in Griekenland te maken kreeg met racisme (CGVS, p.13). U haalt aan dat u tijdens een partijtje voetbal met uw dochter aan het strand van Chios problemen kreeg met een Griekse man. De man zou u hebben meegedeeld dat jullie er niet welkom waren, waarop een discussie ontstond en de politie ter plaatse kwam. De politie zou hierop uw identiteitsdocumenten gecontroleerd hebben en u gevraagd hebben om te vertrekken (CGVS, p.13) met de waarschuwing dat u de volgende keer problemen zou hebben.

Ter ondersteuning van uw verklaringen legt u een filmpje neer waarin u het gesprek met de politie filmt. Uit de beelden blijkt dat de politie uw identiteitsdocumenten controleert, waarna u mag beschikken. Hieruit blijkt louter dat de Griekse politie controle uitoefent op de openbare orde, waarvoor de politiediensten wettelijk bevoegd zijn. Het gegeven dat de agenten u na de identiteitscontrole wegstuurt met de woorden: 'the next time you have problem' is an sich onvoldoende zwaarwichtig om te besluiten dat u slachtoffer werd van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Indien u van oordeel bent die dag door de agenten onfair te zijn behandeld en/of slachtoffer te zijn van racisme, dient u klacht in te dienen bij de bevoegde Griekse instanties (CGVS, p.14).

Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS haalt u nog een ander veiligheidsincident in. Namelijk, dat uw echtgenote in augustus 2018 door een Syrische man werd lastiggevallen. Ter ondersteuning van deze verklaringen legde u een filmpje neer van het whatsapp bericht dat u ontving.

Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat het hier louter gemeenrechtelijke problemen betreft waarvoor u een beroep moet doen op de hulp en de bescherming van de bevoegde diensten in Griekenland (CGVS, p.14-16). Dat u naliel klacht in te dienen is uitermate merkwaardig. Uit uw verklaringen en beeldmateriaal blijkt tevens dat er voor u een afspraak geregeld werd met een advocaat in het vluchtelingenkamp. De advocaat informeerde u over de procedure voor het indienen van een klacht bij de politie. Uit bovenstaande blijkt dat u ook voor deze situatie niet aan uw lot bent overgelaten en informatie heeft ontvangen (CGVS, p.13 en p.15). Aan uw verklaring in dit verband als zou u niet naar de politie kunnen gaan omdat alles via de advocaat verloopt, kan weinig geloof worden gehecht (CGVS, p.17). Het gegeven dat u voor het indienen van een klacht 100 euro moet betalen kan de Griekse overheid opnieuw niet verweten worden. Temeer daar uit uw verklaringen blijkt dat u naliel hiervoor de hulp in te schakelen van mensenrechtenorganisaties (CGVS, p.15).

Wat er ook van moge zijn, uit uw verklaringen blijkt dat jullie sinds september 2018 geen enkel probleem meer met T. (...) hebben gekend. Evenmin zijn er aanwijzingen dat T. (...) thans naar jullie op zoek is in Griekenland (CGVS, p. 17, en CGVS echtgenote, p.6).". Door verzoekende partijen worden geen concrete elementen bijgebracht die voormelde motivering in een ander daglicht stellen.

2.2.6. Wat betreft nog het betoog van verzoekende partijen dat verwerende partij niet aantoonst dat verzoekende partijen effectief hun rechten als internationaal beschermden kunnen doen gelden in

Griekenland, bemerkt de Raad dat het te dezen niet aan het Commissariaat-generaal toekomt om a priori enig onderzoek te verrichten, daar er zoals gezegd slechts één voorwaarde verbonden is aan de toepassing van artikel 57/6, § 3 eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, met name dat de verzoekende partij “reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”. Het zij herhaald dat noch uit de tekst van deze bepaling noch uit de tekst van artikel 33, § 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU (waarvan het de omzetting naar Belgisch recht vormt) volgt dat de commissaris-generaal gehouden zou zijn om over te gaan tot bijkomende verificaties voor zover er voldaan is aan deze voorwaarde. Bovendien maken verzoekende partijen niet duidelijk en blijkt niet uit de gegevens van het administratief dossier dat verzoekende partijen in de absolute onmogelijkheid zijn om in Griekenland gebruik makend van de aldaar vigerende wetgeving en Europese regelgeving hun rechten te doen gelden.

2.2.7. De Raad besluit dat verzoekende partijen niet in concreto aannemelijk maken dat de bescherming die hun in Griekenland wordt verleend niet actueel of ontoereikend zou zijn, noch dat zij er een risico lopen op vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.2.8. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen elementen naar voren brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kunnen beroepen op de bescherming die hun reeds werd toegekend in Griekenland.” (De Raad onderlijnt). De Raad wijst er nog op dat huidig beroep niet kan worden aangewend als vorm van beroep tegen de beslissingen die eerder in hoofde van de ouders werden genomen.

Ofschoon de situatie voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland weinig rooskleurig en erg onzeker is, volstaat de loutere, algemene verwijzing naar de precaire situatie aldaar op zich evenwel niet om aan te tonen dat de persoonlijke situatie van verzoekende partijen kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn *Ibrahim* – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Duitsland*), waardoor de situatie van verzoekende partijen (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie op individuele wijze *in concreto* te worden aangetoond. Verzoekende partijen blijven hier echter in gebreke. Ze ontkrachten, noch weerleggen de in bestreden beslissingen gedane vaststellingen die alzo doen besluiten. De Raad beklemtoont dat landeninformatie, zoals die door verzoekende partijen aangehaald, omtrent de situatie van verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zo'n informatie op zich niet volstaat om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in die lidstaat internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Een dergelijke algemene verwijzing naar de situatie in/de soms moeilijke (levens)omstandigheden voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekende partijen als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerden dan wel bij een terugkeer dreigen terecht te komen. Dit dient op concrete en overtuigende wijze te worden aangetoond, waar verzoekende partijen dus evenwel in gebreke blijven.

Immers, waar in het verzoekschrift nog wordt verwezen naar recente jurisprudentie uit Duitsland en Nederland en rechtspraak van deze Raad, wijst de Raad erop dat precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. Rechterlijke beslissingen hebben in de continentale rechtstraditie geen bindende precedentwaarde (cf. RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals te dezen geschiedt. De loutere, algemene verwijzing naar recente jurisprudentie uit Duitsland en Nederland en rechtspraak van deze Raad volstaat op zich hoe dan ook niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn of dat elke internationaal beschermde die in het land verblijft er een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. Voorts benadrukt de Raad dat de aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel *in casu* niet pertinent is. Dit beginsel vereist immers dat allen die zich in een zelfde feitelijke en rechtstoestand bevinden op gelijke wijze worden behandeld. Het gelijkheidsbeginsel kan derhalve slechts geschonden zijn indien de verzoekende partij met feitelijke en concrete gegevens aantoont dat in rechte en in feite gelijke gevallen ongelijk werden behandeld zonder dat er een objectieve verantwoording bestaat voor deze ongelijke behandeling. Dit is *in casu* niet

het geval. Verzoekende partijen maken immers niet aannemelijk dat hun situatie vergelijkbaar zou zijn met de feitelijke gegevens en de concrete elementen eigen aan het dossier van de zaken in de in het verzoekschrift aangehaalde arresten en kunnen dus niet worden gevolgd waar zij betogen dat eenzelfde beoordeling en beslissing zich in hun hoofde opdringt. Waar de situatie van verzoekende partijen in het verzoekschrift wordt omschreven als *“een actueel alleenstaande moeder met twee minderjarige kinderen, waarbij het jongste kind van amper 4 jaar oud te kampen heeft met medische problemen inzake astma en stuipen”*, merkt de Raad bovendien op dat in de bestreden beslissingen reeds op goede gronden werd geoordeeld dat de moeder van verzoekende partijen niet op overtuigende wijze aantoonde dat er effectief niet langer sprake zou zijn van een feitelijke of duurzame relatie met haar partner / de vader van verzoekende partijen. De pertinente vaststellingen en overwegingen dienaangaande in de bestreden beslissingen worden in voorliggend verzoekschrift op generlei wijze ontkracht, noch weerlegd. Daarnaast dient erop gewezen dat de raadsman van verzoekende partijen ter terechtzitting niet de minste toelichting kon verschaffen omtrent de huidige relatie van de ouders van verzoekende partijen en/of de actuele verblijfplaats van hun vader zodat de Raad in de onmogelijkheid verkeert om zich hierover een duidelijk beeld te vormen. Wat er ook van zij, zoals reeds terecht wordt aangehaald in de bestreden beslissingen, bracht de moeder van verzoekende partijen geen concrete elementen bij die erop wijzen dat er sprake zou zijn van een verhoogde kwetsbaarheid. Ook met de uiteenzetting in het verzoekschrift wordt dit niet *in concreto* aangetoond. Verzoekende partijen komen immers in wezen niet verder dan het louter herhalen van en verwijzen naar eerdere verklaringen, het op algemene manier verwijzen naar de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en het aanhalen van recente rechtspraak, waarmee zij er echter nog steeds niet in slagen aannemelijk te maken dat zij en hun gezin een kwetsbaar profiel hebben, noch dat zij in Griekenland geen toegang zouden hebben tot adequate gezondheidszorg en onderwijs en dat de internationale bescherming die zij reeds genieten in Griekenland aldus niet effectief of toereikend zou zijn. De Raad brengt te dezen in herinnering dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de beslissingen genomen in het kader van het verzoek om internationale bescherming ingediend door de ouders van verzoekende partijen reeds het volgende heeft vastgesteld: *“(…) Met betrekking tot uw verklaringen aangaande het gebrek aan scholing, dient het volgende te worden opgemerkt. Uit uw verklaringen en deze van uw echtgenote, blijkt dat kinderen die in het kamp verbleven en kinderen van wie de familie door de administratie naar een woning waren doorverwezen, naar school konden gaan (CGVS, p.6). Omdat jullie zelf een woning huurden, had uw dochter M. (...), in 2018 5 jaar oud, voor de inschrijving in een school in de stad een attest nodig van het kamp (CGVS, p.12). Het door u aangehaalde probleem als zou de aflevering van dit attest vertraging hebben opgelopen, kan de Griekse overheid opnieuw niet verweten worden. U verklaart voorts dat uw dochter ook tijdens jullie verblijf in Voras (04/12/2018 tot 16/01/2019) niet naar school ging (CGVS, p.12). Uw verklaringen aangaande het gebrek aan scholing van uw dochter in Voras toont u aan met een filmpje waarop u een gesprek filmt met het personeel van het hotel. Het personeel van het hotel legt u tijdens het gesprek uit dat er scholen voor de kinderen zijn in Edessa en een aanvraag bij het Ministerie van Onderwijs werd ingediend. Niets wijst erop dat de Griekse overheid u niet heeft geholpen of uw kinderen als statushouders in Griekenland in de toekomst geen scholing zouden krijgen. Immers garandeert het feit dat u internationale bescherming geniet in Griekenland, gebonden aan het Europees gemeenschapsrecht, dat uw kinderen recht hebben op onderwijs. (...)*

Toegevoegd kan worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u wel degelijk toegang had tot medische zorgen in Griekenland (CGVS, p.12-13 en CGVS notities van het persoonlijk onderhoud van 19/13169B, p.7). Jullie konden beroep doen op de dokters van het kamp en ontvingen medicatie (CGVS, 19/13169B, p.7). Ook toen uw dochtertje M. (...) fel verzwakt was kon u terecht bij dokters in het kamp. Uw dochter werd onderzocht en werd gezond verklaard (CGVS, p.13). Hierop ging u op eigen initiatief naar het ziekenhuis waar u te horen kreeg dat uw dochter psychologische begeleiding nodig had (CGVS, p.12). Uw verklaring als zou deze ondersteuning niet hebben gekregen betreft wederom een loutere bewering die u niet kan staven (CGVS, p.12-13). In dit verband dient volledigheidshalve te worden opgemerkt dat uw dochter M. (...) het thans goed stelt en hier in België geen medische behandeling volgt (CGVS, echtgenote, p.7). Uw echtgenote voegt er in dit verband aan toe dat mensen met serieuze medische problemen in Chios werden door het doorgestuurd naar het ziekenhuis (CGVS, 19/13169B, p.7). Uw verklaring als zou u na uw terugkeer uit Frankrijk en de gebeurtenissen in Corfu (waarbij u door een politieagent zou zijn geslagen) lang hebben moeten wachten alvorens u bij een kniespecialist terecht kon, kan de Griekse overheid opnieuw bezwaarlijk verweten worden (CGVS, p.18). Lange wachttijden voor het raadplegen van een specialist is een algemeen probleem. Uit uw verklaringen en de door u neergelegde bewijsstukken (medisch attest ziekenhuisopname 5/11/2018 tot 7/11/2018 en verschillende beeldfragmenten uit het ziekenhuis) blijkt dat uw zoontje M'. (...) in november 2018 met koorts en krampen in het ziekenhuis van Chios werd opgenomen en er behandeld werd (echtgenote, CGVS, p.7).

Uw verklaring als zou uw zoontje niet behandeld zijn, stemt allerm minst overeen met de inhoud van het door u neergelegde beeldmateriaal. Op één van de filmpjes is te zien hoe een verpleegster uw zoontje verzorgt in zijn ziekenhuisbed en u en uw echtgenote uitleg heeft over de medicatie (baxter), regels voor overnachting van een ouder op de kamer enzovoort. Het feit als zouden jullie zelf hebben moeten ingestaan voor de kosten van de pampers (CGVS, p.14) wijst er niet op dat uw zoontje niet behandeld werd, zoals u meermaals beweerde (CGVS, p.14).

Ter ondersteuning van uw verklaring aangaande de gebrekkige medische zorgen in Griekenland, legt u tevens beeldmateriaal neer die u maakte tijdens een gesprek met het personeel van het hotel Voras. Toen u tijdens uw verblijf rugklachten kreeg, spreekt u hierover het personeel aan en vraagt u om naar het ziekenhuis te gaan. Tijdens het gesprek probeert het personeelslid u uit te leggen dat rugklachten geen medische noodsituatie betreffen. Er wordt u uitgelegd dat de auto om u naar de stad te brengen de volgende dag terug beschikbaar zal zijn en u meegedeeld dat- indien uw rugpijn erger wordt- u dit moet melden en de situatie opnieuw zal worden bekeken.

Uit bovenstaande elementen kan allerm minst worden afgeleid dat u in Griekenland medische hulp zou ontzegd zijn of in de toekomst geen beroep op zou kunnen doen.”, en dat deze beslissingen en beoordeling werden bevestigd bij hoger aangehaald arrest nr. X van 27 oktober 2020.

Verzoekende partijen slagen er aldus niet in om middels concrete en valabele argumenten de in de bestreden beslissingen gedane bevindingen en gevolgtrekkingen te ontkrachten of weerleggen.

De Raad stipt nog aan dat het criterium in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, geen dan wel eigen feiten aanhalen die een apart verzoek rechtvaardigen, ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen (Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, DOC 542548/001, p. 108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoek(st)er eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten immers bovendien van dien aard te zijn dat zij “een apart verzoek rechtvaardigen”.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoekende partijen in het kader van hun verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek in hun hoofde rechtvaardigen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.8. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. De Raad gaat te dezen enkel na of door verzoekende partijen al dan niet eigen feiten worden aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie is *in casu* dan ook niet aan de orde.

In acht genomen het geheel van wat voorafgaat, maken verzoekende partijen evenmin aannemelijk dat zij als internationaal beschermden hun rechten voortvloeiend uit de artikelen 1 (menselijke waardigheid), 26 (integratie van personen met een handicap) en 35 (gezondheidsbescherming) van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie in Griekenland niet kunnen doen gelden.

2.9. Uit wat voorafgaat is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS